

Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke
Az állam- és kormányfők informális ülésén tartott beszéd
Nicosia (Ciprus), 2026. április 24.

Köszönöm Costa elnök úrnak és Hrisztodulídisz elnök úrnak, hogy megszervezték ezt a vitát, és hogy vezető szerepet vállaltak ezekben a kihívásokkal teli időkben.

Üdvözlök mindenkit!

Három témáról szeretnék beszélni ma. Az első a közel-keleti válság gazdasági hatásaira adott válaszuk. A második a Parlament „Egy Európa, egy piac” ütemtervvvel kapcsolatos értékelése, a harmadik pedig a többéves pénzügyi keret.

Mielőtt azonban rátérnék ezekre a témákra, örömmel üdvözlöm a 20. szankciósomag elfogadását és az Ukrajnának nyújtott 90 milliárd eurós hitel felszabadítását, amelyet a Parlament két hónappal ezelőtt szavazott meg és iktatott jogszabályba. Figyelmünk érthető módon a Közel-Keletre irányul, azonban egy egyre bizonytalanabbá váló világban a vezetői képesség próbája, hogy tudunk-e anélkül reagálni egy válságra, hogy hátat fordítanánk egy másiknak. Most éppen azt bizonyítjuk, hogy tudunk.

Ezzel rá is térnék az első témára: az energiaárak és a Közel-Kelet.

A tizenhét napja tartó tüzszünet továbbra is törekeny – ezt mindannyian látjuk –, azonban megteremti a tárgyalások feltételeit, ezért fenn kell tartani. Az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal és annak főtítkárával folytatott találkozáom során felajánlottam az Európai Parlament támogatását, és tudom, hogy ma Önöknek is lesz egy találkozójuk vele és regionális partnereivel. Níkosz, Ciprus Európa világítótornya a régióban, és a ciprusi elnökség kulcsfontosságú híd Európa és a Közel-Kelet között.

Mindannyian ugyanazt akarjuk: a háború gyors és tartós lezárását, amely biztosítja az iráni nép jogait, méltóságát és szabadságát, eloszlatja az Irán nukleáris és ballisztikusrakéta-programjával és helyettesítő erőinek támogatásával kapcsolatos aggályokat, és véget vet a Hormuzi-szoros blokádjának. Továbbra is azt látjuk, hogy az iráni rezsim önkényes kivégzéseket hajt végre, és másként gondolkodókat tart fogva – köztük a Nobel-díjas Nargesz Mohammádit, akit februárban ismét hét és fél évre ítélték. Fontos, hogy ezek az emberek és családjuk lássák, hogy Európa nem feledkezett meg róluk.

Helyre kell állítani a hajózás szabadságát. Üdvözlöm az e téren együttműködő partnerek egyre bővülő koalícióját, amely bizonyítja, hogy Európa képes kezelni egy olyan válságot, amelyet nem mi idéztünk elő, amellyel azonban szembe kell néznünk. Ebben a helyzetben ismét láthatjuk, mennyire fontos, hogy európai védelmi és biztonsági eszköztárunk részeként egyértelmű stratégiánk legyen a 42. cikk (7) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan.

Ami az energiaárakat illeti, láttam a Bizottság javaslatát, és egyetértek azzal, hogy ideiglenes és célzott segítségnyújtásra van szükség. Mihamarabb. Miközben azonban a jelenlegi problémák megoldására törekszünk, nem szabad elhanyagolnunk a jövő szempontjából fontos lépéseket. Ne javítsunk meg olyat, ami nem romlott el.

A gáztárolásra vonatkozó, négy évvel ezelőtt bevezetett szabályok stabilizálták a piacokat, megerősítették a bizalmat és javították a tagállamok közötti együttműködést. Az

energiaszerkezetünk diverzifikálására és a függőség csökkentésére irányuló törekvéseink eredményeket hoznak. Jelenleg azok az országok állnak a legjobban, amelyek több megújuló energiaforrást használnak, nagyobb atomenergia-kapacitással rendelkeznek, és kevésbé függnnek a gáztól.

Ez nem véletlenül alakult így. Azért történt, mert tudatos döntéseket hoztunk annak érdekében, hogy Európa reziliensebbé és függetlenebbé váljon, és kevésbé legyen kitéve a sokkhatásoknak. Hosszú távú stratégiánk működik. Tartanunk kell a jelenlegi irányt.

Ez azt jelenti, hogy a stratégia sikeréhez több infrastrukturális beruházásra van szükség. A Parlament már megkezdte a hálózati csomaggal kapcsolatos munkáját. A csomag célja az európai hálózatok modernizálása a tisztább és decentralizáltabb energiaellátás támogatása érdekében, és remélem, hogy az ezzel kapcsolatos munkát az év második felében befejezzük. A jogalkotási folyamat zökkenőmentes működése szempontjából fontos, hogy milyen a fogadtatása ezeknek a javaslatoknak.

Nyitottan kell hozzáállnunk a különböző villamosenergia-előállítási módszerekhez is. A kis méretű moduláris reaktorokra és a fejlett moduláris reaktorokra vonatkozó bizottsági stratégia ebbe az irányba tett lépés. Az Európai Parlament ezt szorgalmazta, és készek vagyunk a stratégia gyors megvalósítására.

A második téma az „egy Európa, egy piac” ütemterv.

Februárban Alden Biesenben megállapodtunk abban, hogy az Európai Tanács márciusi ülésén döntéseket hozunk és határidőket tűzünk ki. Itt az ideje, hogy a szavakat tettekre váltsuk.

Hálás vagyok a Bizottságnak és a Tanácsnak, hogy együttműködtek az ütemterv véglegesítésében. Úgy gondolom, hogy a körülményekhez képest csapatunk jól és gyorsan dolgozott. A folyamat jobb is lehetett volna – és hosszabb ideig is tarthatott volna. Egyes képviselőcsoportok azt is szerették volna, ha nagyobb hangsúlyt kapnak a beruházások, a lakhatás, a digitalizáció, a szociális dimenzió, valamint a nemzeti akadályok és a túlszabályozás felszámolásának szükségessége.

Mindazonáltal ez egy ambiciózus terv; megerősíti a sokkhatásokkal szembeni rezilienciánkat, és teljesíti az együttes nyilatkozatban foglaltakat. Ez Európa válasza saját szükségleteire.

Az ütemtervben szereplő kiemelt ügyekben az Európai Parlament el fogja végezni a feladatát. És jól fogjuk végezni a munkánkat. Azonban mozgástérre – és bizalomra – is szükségünk van ahhoz, hogy megfelelően végezhessük a demokratikus felügyelettel és legitimitással kapcsolatos munkánkat. Az Európai Parlament 720 képviselője, akik több mint 200 politikai pártból kerülnek ki, nem csupán bábok, és soha nem is lesznek azok.

Most már céldátumaink vannak a kiemelt ügyekre vonatkozóan, és politikai kötelezettséget vállaltunk arra, hogy mindent tőlünk telhetőt megteszünk azok betartása érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva a jogalkotási folyamatot – ez rendkívül fontos –, és van néhány olyan ügy is, amelyre még nem született javaslat. Ezért fontos megjegyezni, hogy az Európai Parlament nem hajlandó nyomás alatt dolgozni, ha a javaslatokat nem a megfelelő időben terjesztik elő, és azok nem megfelelően vannak kidolgozva. Az ambíció jó dolog, de a realizmus is. Tartozunk ezzel a polgároknak.

Már korábban is elmondtam: a legtöbben Európát egyetlen rendszernek tekintik, és egyetlen szempont alapján ítélik meg: hogy teljesíti-e az ígéreteit. Együtt kell működnünk.

Ezzel rá is térek az utolsó témára, a többéves pénzügyi keret kérdésére.

Az Európai Parlament Költségvetési Bizottságának tagjai a múlt héten nagy többséggel jóváhagyták a következő hosszú távú költségvetésre vonatkozó tárgyalási álláspontunkat. Erről jövő héten szavaz a plenáris ülés. Ez lehetővé fogja tenni számunkra, hogy tárgyalásokat kezdjünk a Tanáccsal, miután elfogadja megbízatását. Álláspontunkat tehát áprilisban véglegesítjük, tudni fogjuk, mit akarunk, és készen fogunk állni.

Engedjék meg, hogy két dolgot tisztázzak, mielőtt továbblépnék. Először is, bizottsági jelentésünk nem kérdőjelezi meg az új költségvetés általános felépítését. Támogatjuk, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a versenyképesség és a védelem. Arra kérjük Önöket, hogy maradjanak nyitottak az új saját forrásokkal kapcsolatos elképzelésre. Másodsor pedig, nem várhatjuk el az új generációktól, hogy régi adósságokat törlesszenek. Ami a Next Generation EU-t illeti, biztosítanunk kell, hogy a visszafizetések és a kamatok ne veszélyeztessék jövőbeli céljainkat. A rövid távú intézkedések nem okozhatnak hosszú távú problémákat.

Végezetül pedig: Európa nem léphet be egy új korszakba a régi keretek között. A jelenlegi költségvetést olyan válságok sodorták a csőd szélére, amelyekre soha nem volt felkészülve. Sikertült valahogyan megoldanunk, de látjuk a korlátait. Elavult eszközökkel nem tudunk lépést tartani egy változó világgal. Most olyan költségvetésre van szükségünk, amely megfelel a célnak – ott és akkor képes segítséget nyújtani, ahol és amikor a legnagyobb szükség van rá.

Köszönöm figyelmüket!